

ELAMUS

Laulupidu Taani moodi ehk kuidas me George Michael'it fännasime

Augustikuu eelviimasel päeval andis maailmanimega staar George Michael Kopenhaagenis kontserdi, mis lõpetas ühtlasi tema kaks aastat kestnud kontserttuuri. Staar ise on öelnud, et tegemist oli ka tema viimase avaliku esinemisega.

MERIT MÄNNI
rleht@tyri.ee

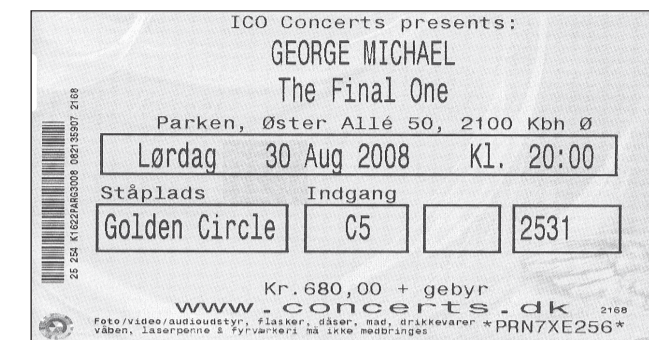
Lugu sellest, kuidas meie kolmeliikmeline sõpruskond sellele eksklusiivsele lõppkontserdile jõudis, sai tegelikult alguse juba juulikuul lõpul. Nimelt sain oma Taanis elavalt õelt Krystynelt meeleheitliku sisuga sõnumi: Appi! George Michael annab oma viimase kontserdi 30. augustil Kopenhaagenis! Esmaspäeval hakatakse pileteid müüma!

Kuna hõbehääline George Michael kuulub minu ammuste lemmikute hulka ning hoolimata sellest, et käisin tema maailmaturnee avakontserdil ka kahe aasta eest, oli esimene reaktsioon õe teatele: Appi! Osta piletid! Edasi läks kõik nagu linnulennul – õde andis teada, et igaks juhuks ostis ta neli piletit, sest mine tea, äkki on veel soovijaid... Ja oligi, sest "juhulikult" oli ka sõbrannade Siiri ja Piia suur unistus kord superlaulja kontserdil ära käia.

Ringiga Kopenhaagenisse? Peasi, et odavalt!

Edasi oli vaja broneerida lennukipiletid. Seda teemat valdas meist kõige paremini Siiri, kes on palju reisinud. Uurisin ka ise Estonian Airi kodulehekülge ja selgus, et Tallinnast Kopenhaagenisse ja vastasuunal lennureis läheks meie maksma ligikaudu 4300 krooni. Sellele pidi lisandunuksid aga omakorda kontserdipileti hind ja muud ettenägematud kulud. Seega kokkuvõttes üsna kallid lõbu!

Ent Siiril õnnestus internetiavarustest leida pakkumine, kus sama marsruudi piletid oli võimalik lunastada vaid 2500 krooni eest. Meie rõõmu soodsa hinna üle ei suutnud rikkuda ka pisi, et sihtkohta jõudmiseks tuli teha vahemaandumine Riias. Õde küll ahhetas, kui kuulis, millise ringiga me plaanime Kopenhaagenisse jõuda. "Issand jumal, siis läheb kindlasti pagas kaduma," ennustas ta. Ei lasknud meie end sellest häirida ning 29. augusti õhtul startisime lennuki pardal Taani poole teele ning juba kaks ja pool tundi hiljem maandu-

sime Kastrupi lennuväljal. Õde tuli meile vastu, lehvitas juba eemalt sinimustvalgete lippudega. Elektrirongi, metrood ja taksoteenust kasutades jõudisime lõpuks ööbimispaika, mis asus pealinnast 35 kilomeetri kaugusel.

Järgmisel hommikul – tähtsal päeval – hakkasime juba varakult ennast õhtul eelseisvaks kontserdiks häälestama. CD-mängijasse rändasid järjest erinevad plaadid (loomulikult George Michael'i parimate paladega), et kohvijoomise ajal head muusikat nautida. Ja ega me polnud kadestad, keerates volüüminupu põhja. Olgu ka naabritel hea päeva algus! Õde tõi postkastist värsked päevalehed, mille esikaanel laiutasid artiklid teadagi millisel teemal.

Pärast hommikusööki otustasime tutvuda kohaliku kaubandusvõrgu võludega ning pärastlõunal jõudisime – kes suuremate, kes väiksemate ostukottide all vaarudes taas tagasi koju.

Siis oli tarvis lähemalt uurida bussi- ja rongigraafikut, sest pidime Kopenhaagenisse jõudma vähemalt kaks tundi enne kontserdi algust. Seda sellepärast, et kuigi piletid olid ammu tellitud ja kinnimakstud, lunastati need maksekorralduse ettenäitamisel alles kontserdipaigas.

Mis siis ikka, taas tuli ette võtta tüütu rongisõit, ent see ei kestnud õnneks kaua. Kopenhaagenis rongijaamast väljudes võisime arvata, kuhu suundus kõik see tänavat mööda sammuv inimmass – eks ikka Parkeni staadioni suunas. Samas suunas liikusime meiegi. Parkeni jalgpallistaadion on ehk veidi suurem kui Tallinnas asuv A le Coq Arena ning on kujunenud üheks populaarsemaks kontserdite toimumiskohaks. Muide, Parkenis toimus 2001. aastal ka Eurovisiooni kontsert. Seesama, kust Eestile tõi võidu Tanel Padar ja Dave Benton.

Kohad viendas reas

Ent seekord olid enam kui 40 000 inimest ja ka meie nel-

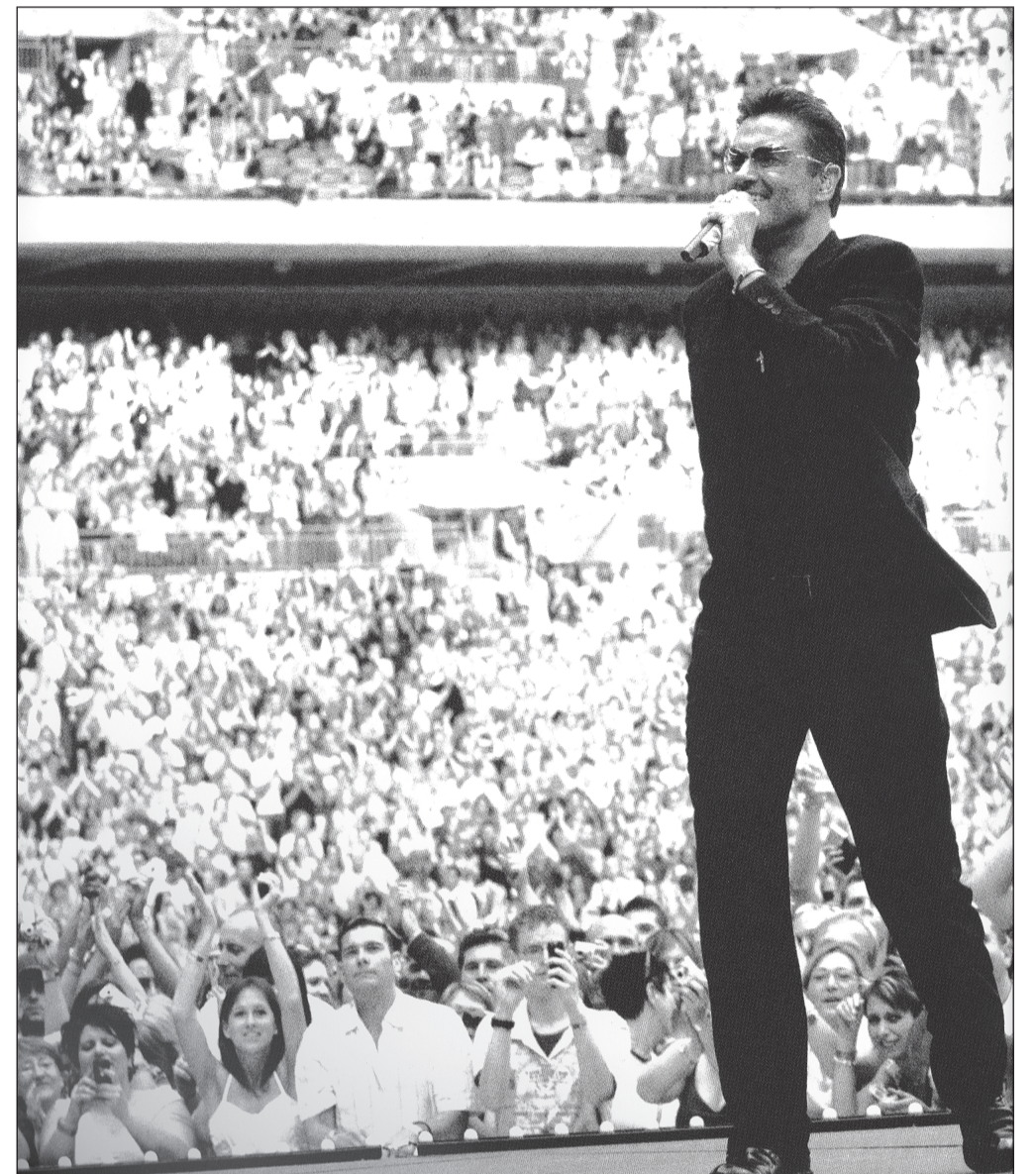
jakesi tulnud nautima hoopis nimekamat lauljat. Parkeni ümber tungles juba kurjakulultavalt pikk järjekord inimesi, kes kõik ootasid kannatamatult, millal ometi ukseid avatakse. Trügisime nende vahelt läbi, üritades jõuda putkani, kust pidi kätte saama piletid. Krystynel see ka õnnestus ja võidukalt pileteid lehvitas pressisime end taas rahvahulgast läbi et jõuda teisel pool maja asuva sissekäiguni. Eraldi sissepääs oli vaid üheks eeliseks, mis kaasnes fänniklubi kaudu soetatud piletitega. Teiseks eeliseks oli see, et meil olid seisukohad lava ees asuvas sektoris, mitte istekoht lae alla kõrguval tribüünil.

Kurk valus ja silmad märjad

Enam kui tund ootusärevust ja siis see algas! Minimalistlik lavakujundus – lae alt lavani laskuv hiigelsuur valge sein, millel vaheldusid värvi- ja valgusefektid. Kostma hakkas mahehääline laul, ent hääleteki-

tajat ennast polnud laval näha. Värvidemäng valgel seinal oli nii ilus, et unustasime end seda vaatama. "Here I am!" kõlas üle hiigelsuure väljaku ja George Michael ilmus seina sees avanenud uksest vaatajate ette. Rahva rõõmukisa ja tervitusaplauks veeres üle staadioni nagu hiigellaine. Staar oli heas tujus ja ligi kolm tundi kestnud etteaste jooksul keerutas ta publiku lihtsalt ümber sõrme. "Nüüd laulge teie seal paremal tribüünil!" ja "Nüüd on teie kord seal vasakul põrandal," ergutas ta rahvast. Ja rahvas laulis! Oli tunne nagu laulupeol. Ainult et

Tuljaku ja Kungla rahva asemel kõlas George Michaeli laulude absoluutne paremik. Laulsime kaasa meiega ja nii hoolega, et

night and thank you," hõikas ta veel mikrofoni. Aga publikust moodustunud ühendkoor sellega ei leppinud ja kutsus George tagasi. Ja ta tuligi. Täna kogu publikut, tulisemaid fänne, kelle näod talle maailma erinevate kontserdilavade äärest on meelde jäänud, kontserdikorraldajaid. Ja tänage ka minu fantastilist bändi, palus ta veel. Rahvas täitis kuulekalt tema soovi.

Siis oli lõpuloo kord kõlada. "Freedom!", skandearis publik, ja selle loo nad ka said.

Kopenhaagenist kodu poole sõites olime justkui transis ja muljetamist jätkus veel poole ööni ning järgmiseks päevakski.

Tundus uskumatuna, et saame koos mitmekümnetuhande inimesega nautida karismaatilise laulja viimast avalikku etteastet. Oli kuidagi rõõmus ja kurb tunne korraga. Ilmselt tundsid paljud meiega koos sellel õhtul Parkenisse tulnud inimesed sama.

Ennustus läks täide

Sama ootamatult, kui George Michael oli lavale ilmunud, ta ka kadus. "Good

Kontserdielamuste pagas ühe kogemuse võrra taas rikkam, oli aeg taas lennukisse istuda ja igapäevatoimetuste juurde naasta. Kuni Riiani kulges meie reis kenasti. Aga Tallinnasse jõudes selgus, et Krystyne ennustus oli täide läinud – meie pagas oli kadunud kui tina tuhka! Vaid pool päeva telefonikõnesid ja kulutatud närvirakke, ja juba saabuski info, et lennufirma on meie kottid Paide bussijaamas asuvasse cargofirmasse toimetanud. Cargofirma töötaja lohutas mind, kui pabereid täitsin: "Mõnel kulub pool aastat, teisel kaks. Aga ükskord saate oma kohvrid ikka kätte!"